

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 6T/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120010048
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Tomík
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1120010048.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

6T/3/2020

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudcom Mgr. Pavlom Tomíkom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.09.2021 rozhodol

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. a/ Tr. por. sa obžalovaný

Josef H o r ň á k , nar. 16.09.1939/757 v Dvorníkoch, trvale bytom Bratislava,
Obchodná 514/22C, dôchodca,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 23.01.2020 č. k. 2Pv 279/18/1101 podanej na tom skutkovom základe,

ž e

v presne nezistenom čase v období od konca roka 2017 do 21.02.2018 ako učiteľ na hodinách hudobného krúžku huslí, ktorý prebiehal každý utorok a stredu v Základnej škole Svätej Uršule na Nedbalovej ulici č. 4 v Bratislave, sa opakovane dotýkal maloletej E. A. Č., nar. 24.02.2009, na intímnych miestach a to v rozkroku takým spôsobom, že maloletú viackrát vyzýval, aby si na neho sadla a keď tak urobila, jednu ruku jej vsunul do nohavičiek a chytil ju za vagínu, pričom maloletú toto šteknilo a bolo jej to nepríjemné,

t e d a

mal iným spôsobom sexuálne zneužiť osobu mladšiu ako pätnásť rokov a takýto čin mal spáchať závažnejším spôsobom konania - využívajúc jej neskúsenosť,

- 2 -

čím mal spáchať

pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. g/ Tr. zák.

a to z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného D. U., R. J. H. Q. Č. I. S. Č., R. J. E. E. T., H., H. I. J. R. E. L. I. Č. I. Q. S., R. W. W. Z. H. H. L. J., H., H. W. H. W. Z. W. B. Z. H. W. E. A. Ž., H. I. W. Z. H. W. S. E. C. P., PhD., oboznámením obrazovo-zvukového záznamu na CD nosiči a oboznámením s listinnými dôkazmi zadokumentovanými v spisovom materiáli.

Obžalovaný D. U. na hlavnom pojednávaní v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Následne vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, zhodne ako aj v prípravnom konaní, k veci okrem iného uviedol, že žiačku E. A. Č. prijal do prípravky v roku 2015, učil ju hru na husle a nemal s ňou problémy. V danom školskom roku 2017/2018 mávala v utorok spoločné hodiny s M. S., hodiny prebiehali tak, že najskôr prišiel Filip a po ňom prišla E. A. Č., pričom keď na hodinu prichádzala, Filip tam ešte ostal a v priebehu hodiny prichádzala aj upratovačka. V stredu mala hodiny neskôr, tam už nechodila s Filipom, ale na hodine sedeli ďalšie žiačky, celá hodina mala 30 minút a nikdy nebol na hodine s E. A. Č. sám. Učebňa bola voľne prístupná, kde sa špacírovali deviataci, pretože to bola ich trieda a mali tam aj veci a 5 minút pred koncom hodiny prichádzala aj korepetítorka, aby si s ňou mohla zahrať, takže záver hodín mala vždy s korepetítorkou a boli tam aj ďalší žiaci, ktorí čakali na korepetítorku, pričom ich vždy zvolal skôr, nech počkajú v triede, lebo korepetítorka mala na nich len pol hodiny. E. A. Č. od januára 2018 prestala chodiť na hodiny huslí, následne niekedy v marci kontaktoval jej matku a pýtal sa jej, prečo dva mesiace dcéra nechodí na hodiny huslí. Na to mu povedala, že má problémy s imunitou, že doma cvičí a že príde. Taktiež uviedol, že pre každého žiaka musel osobne prísť, dovieť ho do triedy a po hodine ho odviesť. Po príchode E. A. Č. do triedy mu priniesla husle ku klavíru, on ich naladil, prípadne kolofóniou natrel sláčik. On sedel za klavírom a E. A. Č., keď už mala naladené husle, sa postavila vedľa klavíra s husľami, pričom keď hrala, nikdy nesesedela, nakoľko tam nie je miesto. Stála pri rohu klavíra tak, aby svojou rukou dočiahol na jej ruku a mohol kontrolovať, či ju má uvoľnenú. Nikdy mu na kolenách nesesedela, nebolo to dôvodné a ani možné, lebo za klavírom nebolo miesto, stolička je pri stene a klavír nad kolenami.

- 3 -

Na hlavnom pojednávaní okrem iného dodal, že maloletá bola šikovná žiačka, mala u neho jednotky, domnieval sa, že na jeho hodiny chodievala rada a všetko bolo v poriadku. Podľa neho dôvodom, prečo to na neho povedala, bol incident, keď od nej požadoval, aby skúsila hrať s klavíristkou, tak z toho mala šok, že ona hrať nebude, že až na budúci týždeň (to sa stalo v januári 2018), potom však už na jeho hodinu neprišla, prípadne dôvodom mohlo byť aj to, že mala kamaráta a chcela byť s ním.

Poškodená Q. Č. vo svojich svedeckých výpovediach na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, v podstate zhodne ku skutku okrem iného uviedla, že jej dcéra maloletá E. A. Č. už tretí rok chodievala učiteľovi D. U. na husle na Základnej škole Svätej Uršule, čiže od I. do III. ročníka a to dvakrát do týždňa - v utorok a v stredu. Spočiatku s učiteľom U. nemali dobré skúsenosti, keďže v prvom polroku I. ročníka, keď jej dcéra začala chodiť na husle, keďže jej tento stále hovoril, že slabo hrá, nemá hudobný sluch, že nevie hrať na husle. Následne šiel jej manžel aj s riaditeľom školy na jej hodinu huslí,

kde obžalovaný povedal, že ich dcéru chce takýmto spôsobom vyprovokovať, aby začala ešte lepšie hrať, že ich dcéra má sluch a že to hovorí každému. Po tejto udalosti sa ich dcéra už nikdy na učiteľa nestážovala a na husle chodievala rada. Niekedy koncom mesiaca február 2018 (v prípravnom konaní uviedla presný dátum - 27.02.2018) ráno im dcéra povedala, že nechce ísť na husle, preto sa jej pýtali prečo, aký má na to dôvod, ich staršia dcéra Radka im povedala, že večer predtým jej sestra E. A. Č. povedala, že ju pán učiteľ obťažuje. Povedali jej, že ide o vážne obvinenie a začali sa jej na to pýtať, na čo im povedala, že večer videla v správach v televízii informáciu, že nejaký vychovávateľ obťažoval deti a z tej správy pochopila, že zažíva to isté. Dcéra im povedala, že ju pán učiteľ Horňák obchytával na intímnych miestach, ďalej však o tom nechcela rozprávať. Jej manžel šiel následne na políciu podať trestné oznámenie. Pri rozhovoroch s dcérou v ďalších dňoch im začala postupne rozprávať, ako to celé prebiehalo, vravela, že keď bola na hodinách huslí, keď boli sami, tak si ju pán učiteľ brával na kolená, aby ju lepšie počul hrať, alebo si ju posadil pred klavír a ukazoval jej noty a počas toho jej dával svoju ruku na intímne miesta, ona to volala „pinduška“, niekedy jej dával ruky len za legíny na gate, niekedy aj pod gate a niekedy aj pod spodnú bielizeň. Keď ju obchytával, učiteľ zvláštne dýchal, potom mu strašne smrdeli ruky, cítila zápach. Inak nič necítili, len sa cítila nepríjemne. Taktiež povedala, že sa to stalo viackrát, niekedy od obdobia Vianoc, nebolo to však počas každej hodiny, bolo to nepravideľné. Skôr im to dcéra nepovedala, lebo nevedela, že by to malo byť niečo zlé a pán učiteľ jej hovoril, že o tom nemá nikomu hovoriť, ani rodičom, ani kamarátom, ani v škole, proste nikomu, lebo by šiel do väzenia. Na dcériných hodinách občas býval ešte jeden žiak, chlapec asi o rok starší od jej dcéry, taktiež námatkovo tam chodieval pán učiteľ Baláž na kontrolu, či je všetko v poriadku. Dcéra im povedala, že jedenkrát pán učiteľ Baláž prišiel k nim do triedy, keď ju mal obžalovaný usadenú na kolenách a ruku mal v jej rozkroku a v tom momente, keď vošiel do triedy, obžalovaný ruku vytiahol. O ďalších osobách, ktoré by boli na hodinách jej dcéry, nemala vedomosť. Na ostatných hodinách bola jej dcéra sama s obžalovaným, túto skutočnosť jej potvrdil pán učiteľ T.. K prítomnosti korepetítorky na dcériných hodinách sa nevedela vyjadriť, dcéra jej to nikdy nespomínala. Pri dcérinej hygiene si nevšimla žiadne stopy na tele, taktiež ani to, že by mala poškodené alebo zničené oblečenie, iba raz si všimla biele škvrny na dcériných nohavičkách, avšak nedávala to do súvisu s tým, čo sa stalo, myslela si, že to bolo preto, že si

- 4 -

dcéra nevymenila spodnú bielizeň dva dni po sebe. Krv si žiadnu nevšimla. Taktiež na hlavnom pojednávaní dodala, že jej dcéra v tom čase nemala žiadneho chlapca, mala iba kamarátky. Nikdy sa nestalo, že by jej dcéra v nejakej závažnejšej veci nehovorila pravdu.

Poškodený S. Č. vo svojich svedeckých výpovediach v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, v podstate zhodne popísal všetky okolnosti prípadu, ako jeho manželka Q. Č.O., pričom navyše na hlavnom pojednávaní dodal, že 4 alebo 5-krát sa bol pozrieť na dcériných hodinách huslí, pričom tam občas videl rómskeho chlapca, ktorý tiež hral na husle, väčšinou tam len čakal, kým sa učiteľ venoval jej dcére, avšak niekedy tam bol len on sám. Občas tam prišiel na hodinu pán učiteľ T., minimálne v jednom prípade sa tak stalo, keď na hodine bol aj on. Na to, že by tam počas hodín, na ktorých bola aj on prítomný, chodievala upratovačka, si nespomínal. Dcéra mu nikdy nespomínala, že by mala nejakého priateľa, resp. kamaráta, hovorila mu len o kamarátkach. Nikdy sa nestalo, že by dcéra jeho, alebo jeho manželku, oklamala v nejakých vážnejších veciach, okrem bežných vecí, keď niečo vyviedla a bála sa priznať.

Svedok E.. E. T., H.. vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, zhodne vypovedal, že pracoval ako koordinátor elokovaného pracoviska základnej umeleckej školy na Základnej škole Svätej Uršule. Obžalovaný Jozef U. vyučoval dva dni v týždni (utorky a stredy) hru na husle, pričom jeho žiačkou bola aj maloletá E. A. Č. Potvrdil, že mu v minulosti volal niektorý z rodičov maloletej, že pán učiteľ U. je na ich dcéru prísny. Oni si ho na škole vážili, lebo mal veľmi dobré výsledky. Na základe uvedeného sa vtedy s otcom maloletej spolu zúčastnili na jej hodine huslí a odvtedy už neboli žiadne problémy. Taktiež potvrdil, že bol viackrát na hodinách učiteľa U., aj na hodinách žiačky maloletej E. A. Č., pričom si nič podozrivé nevšimol, vôbec si nespomínal, kde v triede sa vtedy nachádzal učiteľ a kde žiačka. Ak by si všimol, že by nejaké dieťa sedelo učiteľovi na kolenách, musel by ho upozorniť na to, že to je nevhodné. Žiadnu nepríстойnosť medzi učiteľom HZ. a maloletou E. A. Č. nevidel. Taktiež uviedol, že hodiny prebiehali v triede 9.A. po skončení vyučovania a trieda bývala počas hodín učiteľa U.

upratovaná a potvrdil aj to, že na hodiny podľa dohody s učiteľom chodila aj korepetítorka. Na hlavnom pojednávaní okrem iného potvrdil, že v danom prípade je nevyhnutné, aby sa deti pri výučbe nachádzali v tesnej blízkosti pedagóga, zopakoval, že nikdy nebol svedkom neprístojného správania obžalovaného k maloletej žiačke a na doplňujúcu otázku obhajcu, či videl, že by maloletá E. A. Č. sedela niekedy učiteľovi na kolenách odpovedal, že „neviem povedať, či som videl, že by mu sedela na kolenách“.

So súhlasom strán bola podľa § 263 ods. 1 Tr. por. na hlavnom pojednávaní prečítaná svedecká výpoveď Q. S. z prípravného konania, z ktorej vyplýva, že je otcom M. S., ktorý taktiež chodieval na husle k pánovi učiteľovi U., pričom na husle chodieval rád, nikdy na pána učiteľa nepovedal nič zlé, len že občas na neho nakričal. Syn mu nehovoril, či zostával aj na hodine maloletej E. A. Č., nepýtal sa ho na to.

Postupom podľa § 135 ods. 2 Tr. por. bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o výsluchu svedkyne maloletej E. A. Č. z prípravného konania zo dňa 16.04.2018, z ktorej vyplýva, že výsluch maloletej bol vykonaný za prítomnosti oboch rodičov maloletej,

- 5 -

psychológa PhDr. L. J., H., I. I. W. Ú. Bratislava T. E. T..

Maloletá svedkyňa E. A. Č. pri tomto výsluchu vypovedala, že chodí do školy so Svätej Uršule, kde sa jej páči, po vyučovaní ide niekedy do družiny, kde chodí iba teraz, keď pán učiteľ z huslí urobil toto. Na husle chodí od prvého ročníka, hodiny prebiehajú tak, že dakedy niečo hrajú, niekedy on jej niečo ukazuje a iba tento rok jej robil túto škaredú vec, teda, že jej dával ruky do „pinduše“. Na otázku vyšetrovateľky, ako to prebiehalo, maloletá uviedla, že prišla, aj niečo zahrala a keď dačo zle, tak si vraj mala na neho sadnúť a on jej hovoril, že keď si na neho nesadne, tak ho asi nemá rada, ale to nebolo tak, ona ho ešte vtedy mala rada, no tak si na neho sadla a on jej to začal robiť. Dával jej ruky do „pinduše“ a ona vtedy hrala na husliach a on začal vtedy jej robiť. Sedela tak, že mu nepozerala do tváre, iba tak sedela, že bola otočená a on iba tak natiahol ruku a tak jej to začal robiť. Robil to tak, že on dal do nohavíc ruku a ešte aj pod gate a vtedy jej aj dačo hovoril, on jej hovoril, že ona to povedala, ale ona to vtedy nepovedala, lebo to nevedela, čo to je a čo to robí, ale asi vie, prečo to robí, lebo jemu v to leto zomrela jeho manželka. Na otázku vyšetrovateľky, či niečo cítila, uviedla, že áno, ako keby ju tam hladkal, nie škrabal, tak to cítila, lebo keď ešte hrala, no tak on to tak dal dajako, ako keby do rytmu, pričom ďalej uviedla, že je to bolo nepríjemné. Na otázku vyšetrovateľky ako dlho to trvalo, uviedla, že nevie, či od zimných prázdnin, alebo ešte pred, no myslí, že od zimy to začal robiť. Ona to aj povedala mamke a ockovi, len sa to tak trochu bála povedať. Ďalej uviedla, že pán učiteľ jej hovoril, že ona to už povedala, no ona to chcela povedať ockovi, ale povedala to sestre S., ona to povedala trochu mamke a ockovi. Ona im to potom dopovedala. Aj v ten deň mala mať husle v utorok. Na husle chodila v utorok a v stredu, pričom v utorok si pre šu prišiel a v stredu po teórii mala ísť ona za ním na husle, vyzdvihoval ju iba v utorok v triede. Na otázku psychologičky ako to prebiehalo, maloletá E. A. Č. uviedla, že na začiatku hrala, ale keď bola trochu ďalej, tak on jej povedal, že ho nemá rada, no ona prišla trochu bližšie a keď on počul, že zle hrala, ale ona si myslela, že hrala čisto a potom si na neho sadla, lebo on chcel a on jej ukazoval noty a potom jej to robil a keď prišli ďalší, už jej to dávno nerobil, ako keby vedel naspamäť ten rozvrh, že kedy jej to má robiť a kedy nie. Na otázku psychologičky čo mala oblečené, maloletá E. A. Č. uviedla, že dakedy šaty, dakedy tričko a nohavice, legíny, pančuchy a ponožky. Na otázku, či sa jej rukou dotýkal, uviedla, že išiel do „pinduše“, ale aj vtedy, keď jej to všetko robil, jej sa to zdalo nepríjemné, no tak ale po veľkých prázdninách si myslí, alebo ešte tak pred, keď jej to robil, no tak ona to nechcela a potom si na neho musela sadnúť a on jej to zasa robil. Rukou sa jej inde ako do „pinduše“ nedotýkal. Na otázku psychologičky, či niečo hovoril, keď sa jej dotýkal, uviedla, že dakedy áno, dakedy nie a hovoril to, že ona to povedala na políciu, že teraz ho zavrú do väzenia. Ďalej dodala, že keď bola prváčka, od začiatku roka začal byť tak dajako na ňu milý, ale ona nevie prečo, na ostatných bol prísnejší, Na hodinách bývala s pánom učiteľom sama, dakedy prišiel riaditeľ toho učiteľa, alebo už prišla dajaká žiačka alebo žiak, ktorí tam majú byť po nej, vtedy tam čakal a vtedy jej to už nerobil. Robil jej to vtedy, keď hrala na husliach a dakedy aj keď nehrala, on jej niečo hovoril, vysvetľoval jej a aj počas toho jej to robil, pričom ona mala ruky iba na kolenách svojich. Robil jej to iba vtedy, keď na ňom sedela, pri klavíri, lebo on tam mal tak stoličku pri klavíri a pred klavírom tak sedel a ona si pred klavírom sadne na neho a chce jej niečo vysvetľovať, že hrá zle. Dakedy sa stalo, že si na neho sadla a nič nerobil,

ale to bolo len dakedy. Ona sa na neho dakedy aj otočila, ale pozrela sa na noty na klavíri a on jej to vtedy tiež robil, lebo sa ona na neho

- 6 -

nechcela pozeráť, lebo vtedy keď jej to robil, tak dajako ako keby sa usmieval. Keď sa na neho pozrela, tak videla, že on sa trošku usmieva a aj vtedy jej to robí, keď sa na neho pozerá. Ďalej dodala, že jej to robí iba jednou rukou, kde má druhú si nevšimla. Aj keď jej to robí a dorobí, no tak mu ten prst tak dajako smrdí, on jej ho nedáva k nosu, ale keď ho vytiahne, tak ako keby smrdí. Robí jej to ľavou rukou, dakedy aj tou druhou. Na otázku vyšetrovateľky, či je pri tom aj niečo hovorí, uviedla, že dakedy jej dovysvetľoval a ona sa mala iba postaviť, bolo to v strede hodiny a robil to 5 - 6 minút a potom povedal dakedy, že ona to povedala, to bolo ešte vtedy, keď to nepovedala. Ona mu na to nič neodpovedala, bola vtedy ticho. Ďalej uviedla, že sa ho trošku aj bála, lebo keby mu povedala, že to povedala, tak sa bála, že by ju nenávidel, pričom on jej však nepovedal, že by ju nemal rád. Na otázku, prečo to povedala až teraz, keď to trvalo dlhšie, odpovedala, že si trošku aj uvedomila, že to bolo také zlé a aj to bolo nepríjemné, keď jej to robil, tak ju to tak trošku štekľilo, ale ono to bolo nepríjemné, lebo keď ju to tak trošku štekľí, jej to tak tam moc vadí. Dodala, že ani jeden nikdy nebol vyzlečený. Ďalej uviedla, že tam ešte vtedy, keď dakedy jej toto robil, prišiel riaditeľ, ona na ňom sedela a on dal rýchlo tú ruku von, no a potom ešte, keď dakedy jej toto robil, no tak ako keby sa snažil zahľadiť, že jej dával hore nohavice, legíny a tak. Na otázku psychologičky, či sa niekedy stalo, že sedela učiteľovi na kolenách a niekto prišiel, maloletá E. A. Č. odpovedala, že áno, prišiel riaditeľ. Spolužiak ani spolužiačka neprišli. Dodala, že to robil asi už pred Vianocami, robil jej to celé zimné obdobie, trošku zimného jej to nerobil, lebo to povedala, bolo to aj trošku jarného, pričom si je istá, že predtým jej to nerobil.

V tejto súvislosti súd na hlavnom pojednávaní podľa § 270 ods. 2 Tr. por. vykonal dokazovanie aj oboznámením zvukovoobrazového záznamu na CD nosiči, na ktorom je zachytená celá výpoveď svedkyne maloletej E. A. Č., pričom písomne vyhotovená zápisnica o jej výsluchu v prípravnom konaní zo dňa 16.04.2018 je plne v súlade s týmto záznamom.

Znalkyňa z odboru psychológia odvetvia klinická psychológia detí, poradenská psychológia H.. L. J.Á., H.. na hlavnom pojednávaní vypovedal v zhode so závermi znaleckého posudku, ktorý vypracovala, keď okrem iného uviedla, že maloletá E. A. Č. sa nachádza vo vývinovom období predpuberty, resp. mladšom školskom veku. Intelektová úroveň menovanej spadá do oblasti vyššieho priemeru, má veku primeranú schopnosť diferenciacie podstatných a nepodstatných detailov, pozornosť, dlhodobá aj krátkodobá pamäť sú v norme. Jej osobnosť je detská, vo vývine, v osobnostnej štruktúre maloletej sú prítomné extrovertné tendencie, má rada spoločnosť, je osobnostne stabilná. Navonok pôsobí bezstarostne, pokojne a stabilne, k čomu prispieva aj tolerantný a ochraňujúci vplyv rodičov. Jej sexuálny život sa nachádza v období latencie - sexuálne záujmy sú v pozadí, jej záujmy sú ešte detské, nevyhľadáva spoločnosť chlapcov, nie sú badateľné známky pubertálneho správania, morálny vývin nie je ukončený. Vzhľadom na komplexné znalecké vyšetrenie je vysoko pravdepodobné, že popisované situácie maloletá E. A. Č. prežila tak, ako ich opísala - bez ovplyvnenia vonkajším prostredím. Rodičia jej po zdôverení sa poskytli možnú motiváciu učiteľa (strata manželky, psychické problémy) a tieto maloletá pri výsluchu špecifikovala ako prevzaté od rodičov. Maloletá E. A. Č. je schopná správne vnímať, zapamätáť si a správne zreprodukovať udalosti, ktoré zažila. Všeobecná vierohodnosť jej výpovede, ktorá sa odvíja od úrovne intelektu (ktorý sa nachádza v oblasti vyššieho priemeru), pamäti (ktorá je v rámci normy) a vnímania (ktoré je zachované správne) je zachovaná. Neboli zistené žiadne sklony k zveličovaniu, konfabuláciám. Čo sa týka špecifickej vierohodnosti výpovedí na polícii

- 7 -

a počas psychologického vyšetrenia, tieto sa celkovo nelíšia v popise predmetnej udalosti. Rovnako popisovala detaily hodiny huslí a polohu pri sexuálnej kontaktácii učiteľa. Verbálny popis inkriminovaných situácií bol u maloletej E. A. Č. doprevádzaný súhlasnou neverbalitou (naznačovanie rukou, mimický výraz odporu), čo zvyšuje špecifickú vierohodnosť výpovede. Okolnosti, ktoré mala maloletá zažiť, zanechali následky v podobe zintenzívnenia pocitov strachu, problémov so zaspávaním, nočných desov a eskalovali u maloletej E. A. Č. v období, keď už nechodila na hodiny huslí, ale bála

sa učiteľových reakcií z možného porušenia dohody (že o tom nikomu nepovie, že ho už nemá rada). Vo vnútornom prežívaní sú prítomné známky anxiety (strachu), ktoré sú prechodné a vplyvom ochraňujúceho rodinného prostredia postupne minimalizované.

So súhlasom strán boli podľa § 268 ods. 2 Tr. por. na hlavnom pojednávaní prečítané znalecké posudky z odboru zdravotníctvo odvetvia psychiatrie znalkyne E.. A. Ž., H.. č. 30/2018 zo dňa 09.07.2018 a č. 51/2018 zo dňa 16.10.2019 a znalecký posudok z odboru psychológie odvetvia klinická psychológia dospelých a psychológia sexualitý znalca S.. E.. C.Š. P., H.. č. 60/2018 zo dňa 06.07.2018.

Zo záverov znaleckého posudku znalkyne E.. A. Ž., H.. č. 30/2018 zo dňa 09.07.2018 okrem iného vyplýva, že obvinený trpí v súčasnej dobe duševnou poruchou a to počínajúcou demenciou cievného pôvodu s postihnutím zvlášť v emočnej zložke. Vzhľadom na prítomnosť telesných ochorení podmieňujúcich túto poruchu a bežný pozvoľný nástup tejto poruchy možno predpokladať prítomnosť poruchy aj v čase skutku. Táto porucha sa prejavuje zvlášť postihnutím v emočnej zložke - afektívnou labilitou a iritabilitou, kolísaním nálad, plačlivosťou, oslabením koncentrácie a výdrže pozornosti, tiež sa môže prejavovať zmenami sociálneho správania alebo motivácie napríklad so stratou zábran. Kognitívne funkcie sú u obvineného aktuálne v norme, z čoho vyplýva, že je schopný domyslieť dôsledky svojho správania. Zmeny v sociálnom správaní a motivácie so stratou zábran (vplyvom cievných zmien na mozgu, ako i v dôsledku straty partnera) mohli forenzne významne znížiť ovládacie schopnosti. Obvinený mohol v čase spáchania skutku rozpoznať nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania. U obvineného nebolo zistené požívanie omamných alebo návykových látok, liekov bez predpisu. Neboli prítomné znaky závislosti od návykovej látky. Je schopný chápať zmysel trestného konania. Jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný za predpokladu kontrol u obvodného lekára a režimových opatrení - napr. že nebude sám učiť maloleté deti.

Zo záverov znaleckého posudku znalkyne E.. A. Ž., H.. č. 51/2018 zo dňa 16.10.2019 okrem iného vyplýva, že opätovne vyšetrila duševný stav obvineného, pričom zistila, že obvinený naďalej trpí duševnou poruchou a to demenciou cievného pôvodu s postihnutím v emočnej a kognitívnej zložke, ako i ostatných modalitách. V súčasnosti už je evidentné i postihnutie pamäte, je prítomná oslabená výbavnosť pamäte, poruchy novopamäte, ľahká ovplyviteľnosť, sklon k povrchnému hodnoteniu situácie, ulpievanie na emočne relevantných témach, bagatelizovanie ostatných podnetov a udalostí, rigidita. Oproti vyšetreniu z roku 2018 znalkyňa konštatovala progresiu ochorenia. Aktuálne kognitívne fungovanie je na úrovni demencie ľahkého stupňa. U obvineného je naďalej prítomná organická afektívna porucha, ktorá sa prejavuje úzkostnou a depresívnou náladou,

- 8 -

pesimistickými a obavnými obsahmi, suicidálnymi myšlienkami, úbytkom na váhe, sociálnym stiahnutím. Ďalej znalkyňa skonštatovala, že pokiaľ by sa skutok preukázal, tak jeho priebeh vzhľadom na premorbídne osobnostné fungovanie bol determinovaný oslabením vyšších citov, oslabením kontroly a stratou zábran v kontexte rozvíjajúcej sa demencie. Znalčka zhodne ako v predchádzajúcom znaleckom posudku skonštatovala, že obvinený v čase spáchania uvedeného skutku mohol rozpoznať nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania. Obvinený v súčasnosti prakticky ešte je schopný chápať zmysel trestného konania. Vzhľadom na progresiu demencie už je prítomná zvýšená sugestibilita, sklon k povrchnému hodnoteniu situácie i následnej reakcii.

Zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru psychológie odvetvia klinická psychológia dospelých a psychológia sexualitý znalca RF.. E.. C. P., H.. Č.. 60/2018 zo dňa 06.07.2018 okrem iného vyplýva, že intelekt obvineného je v rozhraní pásma širšej populačnej normy, je prítomné úsilie o sociálne interakcie a vytvorenie blízkych a trvalých vzťahov, avšak väčšinou neúspešné, sťahovanie sa zo sociálnych vzťahov, potreba blízkosti ostáva neuspokojená. Sebapercepcia charakteristická nízkou mierou sebahodnoty, sociálne interakcie menej prispievajú k tvorbe sebaobrazu, je ohľadom seba naivnejší, než by bolo žiaduce. Závislosť od alkoholu, škodlivé pitie nepravdepodobné, bez znakov závislosti od iných psychoaktívnych látok. Z hľadiska psychológie sexualitý bez znakov pre sexuálnu deviáciu. Agresivita alebo vlastná dominancia vo vzťahu k sexuálnemu partnerovi nepatria k nutnej podmienke pri dosahovaní vzrušenia, resp. uspokojenia pohlavného pudu. V súlade s uvedeným je

pravdepodobnosť agresívneho intersexuálneho správania nízka. Vo vývoji sa nenachádzajú znaky, ktoré by vyvolávali podozrenie na pedofilnú deviáciu. U obvineného neboli zistené skutočnosti, ktoré zvyšujú jeho rizikovosť vo vzťahu k uspokojovaniu pohlavného pudu sociálne neadaptívnou interakciou tak na deviantnej, ako aj nedevariantnej úrovni. Prítomnosť znakov svedčiacich pre emočnú nestabilitu a zníženú kapacitu pre zvládanie záťaže. Osobnostná štruktúra je ďalej daná nejasnosťou preferencií emočných vs. racionálnych mechanizmov. Pokiaľ by sa skutok preukázal, tak jeho priebeh bol určený nízkou mierou agresivity a prevažovali by manipulatívne formy ovplyvňovania maloletej.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní v zmysle ust. § 269 Tr. por. je treba poukázať najmä na rozvrh hodín, fotokópiu dochádzkovej knihy, notového zošita a žiackej knižky maloletej E. A. Č.

K osobe obžalovaného bolo vykonané dokazovanie odpisom z registra trestov (doposiaľ nebol súdne trestaný a výpisom z evidencie priestupkov (bez záznamu).

Pokiaľ ide o návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania výsluchmi žiakov H. D., M. S., upratovačky, ktorá chodievala upratovať triedu, v ktorej prebiehali hodiny huslí, ako aj korepetítorky, súd odmietol z dôvodu, že výsluchy týchto svedkov by nijakým spôsobom nenapomohli objasneniu veci, keďže neboli očitými svedkami prejednávaného skutku.

- 9 -

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán tak, ako to má na mysli ust. § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v danom prípade proti sebe stoja iba dva dôkazy - výpovede osôb, ktoré podľa obžaloby údajne mali byť prítomné pri posudzovanom skutku.

Na jednej strane ide o výpovede obžalovaného Jozefa Horňáka v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, v ktorý spáchanie skutku rozhodne poprel, pričom sa snažil vysvetliť prípadnú motiváciu maloletej E. A. Č. (nechcela hrať s klavíristkou, prípadne aj tým, že chcela byť so svojím kamarátom), pričom nepriamo jeho obrana je podporená aj výpoveďou svedka E.. E. T., PhD, ktorý chodieval na hodiny huslí obžalovaného, pričom nebol svedkom žiadnych neprístojností a ani nepotvrdil skutočnosť, že by videl niekedy počas hodiny maloletej E. A. Č. sedieť obžalovanému na kolenách a napokon určite ako podporný dôkaz nemožno opomenúť ani znalecký posudok znalca z odboru psychológie odvetvia klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality znalca S.. E.. C. P., H., zo záverov ktorého okrem iného vyplýva, že u obžalovaného neboli zistené žiadne znaky, ktoré by nasvedčovali akejkoľvek sexuálnej deviácii, vrátane pedofilnej.

Na druhej strane ide o výpoveď maloletej E. A. Č., ktorá obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje, pričom jej výpoveď je nepriamo podporená jednak svedeckými výpoveďami oboch jej rodičov, ktorí však vo svojich výpovediach popísali len skutočnosti, ktoré mali sprostredkovane od svojej dcéry E. A. Č. (čiže v ich prípade ide o tzv. výpovede z druhej ruky) a taktiež aj výpoveďou znalkyne z odboru psychológia odvetvia klinická psychológia detí, poradenská psychológia H.. L. J., H.. a ňou vypracovaného znaleckého posudku, z ktorých okrem iného vyplynulo, že u maloletej neboli zistené žiadne sklony ku konfabuláciám, či zveličovaniu, pričom podľa nej je vysoko pravdepodobné, že situácie, ktoré vo svojej výpovedi popísala, skutočne aj prežila.

Z uvedeného je zrejmé, že súd bol v dôkaznej núdzi, keď už nemal k dispozícii žiadne ďalšie dôkazy a to také, ktoré by boli spôsobilé odstrániť vyššie uvedené rozpory a tak napomôcť objasneniu veci.

Za takejto dôkaznej situácii súd nemohol dospieť k jednoznačnému záveru, či sa skutok stal alebo nestal, pričom tak súd nemôže urobiť len na základe nejakého stupňa pravdepodobnosti, hoc by bol akokoľvek

vysoký, môže tak urobiť len na základe istoty. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti, že samotná znalkyňa - psychologička hovorí len o pravdepodobnosti, že maloletá E. A. Č. to, čo popísala vo svojej výpovedi, skutočne aj prežila. Síce hovorí o vysokom stupni pravdepodobnosti, ale stále je to len v rovine pravdepodobnosti a nie istoty.

- 10 -

Vzhľadom k uvedenému súd musel postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného) a podľa § 285 písm. a/ Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodiť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na podpísanom súde.

Okresný súd Bratislava I, odd. 6 T
dňa 28.09.2021